

13,745,000 Kr. Det er dels Mellemregning med Kolonialkassen — noget over 9 Mill. — dels Mellemregning med Sukkerkogeriet og forskellige Laan tilligemed store Renterestancer o. s. v. Dette store Tilgodehavende vokser Aar for Aar, og det andrager som sagt nær ved 14 Mill. Kr. i dette Øjeblik. Deri er endda ikke medregnet Rentens Rente; thi dersom vi havde medtaget det, vilde vi komme op til ganske anderledes kolossale Summer. Man har simpelt hen Aar efter Aar lagt Renten af de to forskellige Laan til Kapitalen; derimod er der slet ikke beregnet Rente af Mellemregningen med Vestindien. Det aarlige Underskud bliver blot lagt til det gamle, og dermed er man færdig med den Historie. Danmark har altsaa, som man ser, bragt meget store Ofre indtil denne Dag, uden at det, som jeg allerede har sagt, kan siges, at vi have haft nogen Fornøjelse af det, idet det er gaaet mere og mere ned ad Bakke for Øerne. Afstaaelsessummen i Traktaten er som bekendt 5 Mill. Dollars. Det er nøjagtig $18\frac{2}{3}$ Mill. Kr., som den danske Stat altsaa faar, naar Traktaten bliver godkendt. Men samtidig dermed vinde vi nogenlunde Sikkerhed for at faa vort private Tilgodehavende i Vestindien, for at faa de Beløb, som vi have udestaaende, dels i Sukkerkogerierne og dels i andre Ejendomme, saaledes at vi nok tør sige, at Traktatens Godkendelse betyder et kontant Beløb for den danske Statskasse af 20 Mill. Kr. Men dernæst svarer det aarlige Tilskud, som andrager mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ Million — nærmest det sidste — til Forrentningen af en næsten lige saa stor Sum. Sagen er derfor af stor Vigtighed for den danske Statskasse, særlig paa en Tid som denne, da dens finansielle Tilstand ikke er særlig god. Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at disse Tilskud vare blevne nødvendige paa Grund af en uheldig Kolonialforfatning; men det er slet ikke Tilfældet. Jeg erkender ganske vist, at Kolonialforfatningen i mer end en Henseende er uheldig; men det er slet ikke rigtigt, at det er den, der nødvendiggør disse Tilskud.

Det ærede Medlem opstillede dernæst det Spørgsmaal, om det var bedre for Øerne at blive afstaaede til Amerika, og han mente, at det absolut var en Gevinst for Øerne at blive ved at høre til den danske Stat. Jeg vil sige, at uagtet den danske Stat har stor Interesse i at afstaa Øerne, saa meget mere som vi ere ude af Stand til at hjælpe dem paa Fode — jeg skønner ikke, at vi have noget som helst

Middel til at redde dem — er dette dog ikke min Hovedbetragtning. Min Hovedbetragtning er Hensynet til deres Velvære, det afgørende for mig er, at det er den eneste Redning for dem, at de komme til at høre til Nordamerika. Det ærede Medlem talte noget om Toldfrihed. Det ærede Medlem ved sikkert lige saa godt som jeg, at samme Dag Traktaten bliver godkendt, have Øerne toldfri Indførsel af deres Produkter til de nordamerikanske Fristater. Det blev oplyst i Fjor. Men hvad betyder toldfri Indførsel til de nordamerikanske Fristater? Det betyder en aarlig Forøgelse af St. Croix's Indtægter med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det blev der gjort Rede for i Fjor, og den Ting forholder sig rigtig nok. Det er noget, der batter noget. Naar der tales om, at vi skulle beholde Øerne og altsaa nægte Traktatens Godkendelse, saa er der nok Grund til at spørge: Have vi Udsigt til at give Øerne toldfri Indførsel af deres Produkter? Ville vi gøre det? Vil dette Ting gøre det? Er der i det hele taget nogen rimelig Udsigt til, at den danske Statskasse kan og vil bringe dette Offer og til, at den danske Rigsdag vil bevilge de kolossale Midler, der absolut skulle til for blot at gøre et Forsøg paa at ophjælpe Øerne? Men, som sagt, dette, at Øerne, saa snart Traktaten er godkendt, have toldfri Indførsel for deres Produkter til Amerika, det er noget, der vejer, det er noget, der forslaar, det vil bidrage i mægtig Grad til at redde dem. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at den amerikanske Sukkertold er 4,6 Øre pr. Pund. 4,6 Øre pr. Pund af den store Sukkerproduktion, for saa vidt den ellers trives vel, er noget, der vejer betydeligt.

Saa var der en Grund til, som det ærede Medlem omtalte, nemlig denne, at hvis Traktaten blev godkendt, blev Øernes Beboere ikke dermed amerikanske Borgere, og vi havde forlangt Garanti for, at de skulde blive anerkendte som saadanne, det havde vi stillet som Betingelse for Traktatens Afslutning. Men det have vi nu som bekendt aldrig forlangt. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale de Skrivelser fra begge Tings Finansudvalg, navnlig fra Landstingets, som vi havde fremme under Forhandlingerne i Fjor. Af dem fremgaar det tydeligt, at vi ikke have stillet et saadant Forlangende og ikke kunde stille det, fordi vi vidste, at den nævnte Betingelse ikke kunde optages i Traktaten, idet den er stridende mod den amerikanske Forfatning. Men vi have betryggende Sikkerhed for, at de ville beholde samme pri-